

ENGANYS DEL TEMPS DE LA FI

Dissabte 26 de maig

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Apocalipsi 2:13, 24; 2 Corintis 11:13-15; Salm 146:4; Gènesi 1-2:3; Apocalipsi 13:1-17.

PER MEMORITZAR:

“El gran drac, la serp antiga, l'anomenat diable i Satanàs, l'enganyador de tot el món, fou precipitat a la terra amb els seus àngels” (Apocalipsi 12:9).

Fins i tot al cel, abans de la seva expulsió, Satanàs va treballar per enganyar els àngels. “En abandonar el seu lloc en la presència immediata de Déu, Llucifer difongué l'esperit de descontentament entre els àngels. Treballà en el secret més misteriós, i durant un cert temps, amagant el seu propòsit verídic sota la disfressa de reverència per Déu, el seu únic afany era suscitar la insatisfacció sobre les lleis que governaven els éssers celestials i els explicà que els havia estat imposada una restricció innecessària” (GC, “L'origen del mal”, pàgs. 296, 297 [548]).

A l'Edèn es va disfressar de serp i va utilitzar paranys contra Eva. Al llarg de la història, fins al dia d'avui, i fins i tot després del mil·lenni, fa servir l'engany (Apocalipsi 20:8) en un intent per aconseguir els seus fins.

Lamentablement, ell és molt més intel·ligent, més poderós i més astut que qualsevol de nosaltres, de manera que necessitem aferrar-nos a Jesús i a la seva Paraula per protegir-nos dels seus paranys. “En canvi vosaltres, que us heu mantingut fidels a Jehovà, el vostre Déu, esteu tots vius actualment” (Deuteronomi 4:4). Sens dubte, el principi aquí exposat segueix sent vàlid avui també.

Aquesta setmana veurem alguns dels enganys més eficaços del diable, i com podem protegir-nos.

EL MAJOR ENGANY

La primera lliçó d'aquest trimestre va tractar del “Conflicte Còsmic”, que, lamentablement, ha arribat més enllà del cosmos, a la nostra Terra.

No obstant això, el problema és que molts, incloent als cristians, no creuen en aquest Gran Conflicte perquè no creuen en Satanàs. Per a ells, els textos bíblics que parlen de Satanàs o del diable són merament expressions d'una cultura precientífica que tracta d'explicar el mal i el patiment al món. Per moltes persones, la idea d'una entitat literal i sobrenatural que té designis malignes sobre la humanitat és ciència ficció, semblant al famós Darth Vader de “La guerra de les galàxies”, o quelcom semblant.

Llegeix Apocalipsi 2:13 i 24; 12:3, 7 al 9, 12 i 17; 13:2; i 20:2, 7 i 10. Què ens ensenyen aquests textos sobre la realitat de Satanàs i especialment sobre el seu paper en els esdeveniments dels darrers dies?

La Revelació ens mostra quant poder tindrà Satanàs sobre molts habitants del món en els darrers dies, poder que els portarà no només a allunyar-se de la salvació sinó també a perseguir als que són fidels a Jesús.

De totes les “intencions” [“estratagemes”, a *SBT*] de Satanàs (2 Corintis 2:11, una traducció de la paraula grega per “ment” [*noemata*]), potser el major engany sigui fer que la gent cregui que ell no existeix. Al capdavant, qui tractaria de protegir-se d'un enemic aclaparador del qual no creu que sigui real? És sorprenent veure quants diuen ser cristians i en canvi no es prenen seriosament la idea d'un diable literal. Però assumeixen aquesta postura en ignorar o reinterpretar radicalment la munió de versicles de la Paraula de Déu que revelen les seves maquinacions i estratagemes en aquest món, especialment en aproximar-nos al temps de la fi. El fet que tants rebutgin l'existència literal de Satanàs, fins i tot davant les evidències bíbliques tan aclaparadores, hauria de ser un poderós recordatori de com d'important és que entenguem el que realment ensenya la Bíblia.

Malgrat que Apocalipsi parla de les intencions i estratagemes de Satanàs, especialment en els darrers dies, quina gran esperança podem trobar a Apocalipsi 12:11? Quina és la nostra font de poder contra el diable?

ES DOS GRANS ERRORS

Llegeix els següents versicles. Què ens diuen sobre el poder de Satanàs per enganyar?

2 Corintis 11:13-15

---

2 Tessalonicencs 2:9, 10

Apocalipsi 12:9

Apocalipsi 20:10

Com vam assenyalar en una lliçó anterior, Jesús havia advertit als seus seguidors sobre els enganys dels últims temps. Específicament va advertir sobre el sorgiment de falsos cristos i falsos profetes que “enganyaran molta gent” (Mateu 24:5).

Però els falsos cristos i els falsos profetes no són els únics enganys del temps de la fi dels que hem de ser conscients. El nostre enemic a la gran controvèrsia té moltes estratagemes dissenyades per enganyar a tots els que pugui. Com a cristians, ens cal ser conscients d'aquestes intencions, i només podrem aconseguir-ho en conèixer la Bíblia i obeir els seus ensenyaments. Ellen G. White explica dos d'aquests grans enganys: “Mitjançant els dos grans errors, el de la immortalitat de l'ànima i el de la santedat del diumenge, Satanàs prendrà els homes amb els seus enganys. Mentre que el primer forma la base de l'espiritisme, el segon crea un llaç de simpatia amb Roma. Els protestants dels Estats Units seran els primers en estirar les mans per damunt de l'abisme per acollir l'espiritisme i el poder romà; i sota la influència d'aquesta triple aliança aquell país caminarà seguint els passos de Roma i trepitjant la llibertat de consciència” (*GC*, “Un conflicte imminent”, pàg. 352 [644]).

Com és d'increïble veure, fins i tot molts anys després que s'escrivissin aquestes paraules, la freqüència d'aquests “dos grans errors” en el món cristià!

Per què el coneixement de les veritats bíbliques i la disposició a obeir aquestes veritats són l'arma més poderosa que tenim contra els enganys del diable, especialment en els darrers dies?

LA IMMORTALITAT L'ÀNIMA

Què ens ensenyen els següents versicles sobre l'“estat dels morts”? Quina gran protecció poden donar-nos aquests textos contra un dels “dos grans errors”? Eclesiastès 9:5, 6, 10; Salm 115:17; Salm 146:4; 1 Corintis 15:16-18; Daniel 12:2.

A les últimes dècades se'ls ha donat molta atenció a històries de gent que ha “mort” (en el sentit que el cor va deixar de bategar i va deixar de respirar), i que després va reviure i va recuperar la consciència. En molts casos, diverses d'aquestes persones han comptat experiències increïbles d'una existència conscient després que suposadament “van morir”. Algunes van explicar que flotaven en l'aire i veïen el seu cos des de dalt. Altres van informar que flotaven fora del cos i que es van trobar amb un ésser meravellós ple de llum i calor, i que defensava veritats relacionades amb la bondat i l'amor. Altres van explicar que es van reunir i van conversar amb familiars morts.

Aquest fenomen s'ha tornat tan comú que fins i tot té un nom científic: Experiències Properes a la Mort (EPM). Tot i que les EPM segueixen sent controvertides, molts cristians les han fet servir com a evidència de la immortalitat de l'ànima, i la idea és que, en morir, l'ànima transcendeix cap a una altra esfera de l'existència conscient.

Però evidentment les EPM són una altra manifestació d'un dels “dos grans errors”. Mentre algú cregui que, en morir, l'ànima segueix vivint d'una manera o altra, aquesta persona està oberta a la majoria dels enganys ocults o espiritistes que fàcilment poden promoure la idea, en forma oberta o implícita, que no necessitem Jesús . De fet, la majoria dels quals van tenir EPM van dir que els éssers espirituals que van conèixer, o fins i tot els seus familiars morts, els van donar paraules reconfortants sobre l'amor, la pau i la bondat, però res sobre la salvació en Crist, res sobre el pecat i res sobre el judici futur: les visions bíbliques més bàsiques. Es podria pensar que, en conèixer una mica sobre la suposada vida cristiana després de la mort, també haurien d'haver-los pres el gust als ensenyaments més bàsics del cristianisme. No obstant això, sovint allò que escolten sona molt semblant al dogma de la Nova Era. Això podria explicar per què molts d'ells surten d'aquesta experiència amb menys inclinació cap al cristianisme que abans de “morir”.

Com a cristians, per què ens hem d'aferrar a la Paraula de Déu, fins i tot quan els nostres sentits ens diuen una cosa diferent?

EL DISSABTE I LA TEORIA DE L'EVOLUCIÓ

Si bé Satanàs va tenir molt èxit a enganyar al món amb la immortalitat de l'ànima, ha tingut igual o major èxit en usurpar el dissabte bíblic amb el diumenge (*veure* lliçons 6 i 8).

En els últims anys, el diable ha inventat un altre engany que disminueix la influència del dia de repòs sabàtic en la ment de la gent: la Teoria de l'Evolució.

Llegeix Gènesi 1 al 2:3. Què ens ensenya aquest passatge sobre com el Senyor va crear el nostre món i quant de temps el va portar a fer-l'ho?

Fins i tot una lectura summament àmplia d'aquests versicles revela dos aspectes del relat bíblic de la Creació. En primer lloc, tot estava planificat i calculat; no hi va haver res que fos per l'atzar, arbitrari, o per casualitat. L'Escriptura no deixa marge per a l'atzar en el procés de la Creació.

En segon lloc, els versicles revelen inequívocament que cada criatura va ser feta segons la seva espècie. És a dir, cada criatura va ser feta en forma independent i diferenciada de les altres. La Bíblia no ensenya res sobre un origen natural comú (tal com d'una cèl·lula primitiva simple) per a tota la vida a la Terra.

Fins i tot des d'una interpretació no literal del Gènesi, aquests dos aspectes són obvis: res va ser a l'atzar en l'acte de la Creació, i no hi va haver un ancestre natural comú per a totes les espècies.

Ara apareix l'evolució darwiniana, que en les seves diverses formes ensenya dues coses: l'atzar i un ancestre natural comú per a totes les espècies.

Per què llavors hi ha tants que interpreten Gènesi a través de la lent d'una teoria que, en el seu nivell més bàsic, contradiu el Gènesi en el seu nivell més bàsic? De fet, l'error de l'Evolució no només va captivar a milions de persones seculars; molts cristians professors també creuen que poden harmonitzar-la amb la seva fe cristiana, tot i les flagrants contradiccions que acabem d'esmentar.

No obstant això, les implicacions de l'evolució en el context dels esdeveniments finals fan que el perill de l'engany sigui encara més evident. Per què prendre seriosament un dia, el dissabte, com un monument, no per a una Creació de sis dies, sinó per a una Creació que va prendre uns tres mil milions d'anys (l'última data que la vida suposadament va començar a la Terra)? L'Evolució despulla al setè dia de la seva veritable importància perquè converteix els sis dies de la Creació en res més que un mite similar al que diu que Ròmul i Rem van ser alimentats per una lloba. A més, en creure que la Creació va requerir milers de milions d'anys en comptes de sis dies, realment, qui correria el risc de la persecució, o la mort, per defensar el dissabte en lloc de diumenge?

LA FALSIFICACIÓ DE LA TRINITAT

El concepte de la naturalesa trinitària de Déu es troba a tota la Bíblia. Però en el context dels enganys i les persecucions dels últims temps, el llibre d'Apocalipsi revela una “falsa trinitat” composta pel drac, la bèstia que puja del mar i la bèstia que puja de la terra d'Apocalipsi 13.

Llegeix Apocalipsi 12:17; i 13:1 i 2. Què es descriu aquí?

Al drac aquí se'l considera la falsificació del Pare pel fet que evidentment té el control. També li dóna poder, autoritat i un tron a la bèstia que puja del mar, la falsificació de Crist. Per què aquest segon poder és com un fals Crist?

Llegeix Apocalipsi 13:2 al 5. Quines són les característiques d'aquesta bèstia que puja del mar?

A més de rebre la seva autoritat del drac, que evoca el que va dir Jesús, que va rebre la seva autoritat del Pare (*veure* Mateu 28:18), aquesta bèstia que puja del mar també va enfrontar, igual que Jesús, la mort i després la resurrecció (*veure* Apocalipsi 13:3). A més, aquesta bèstia es representa en l'exercici de la seva autoritat durant “quaranta-dos mesos”, o tres anys i mig, una falsificació profètica del ministeri literal de tres anys i mig de Crist, basat en el principi de dia per any.

Llegeix Apocalipsi 13:11 al 17. Com es descriu aquí a la bèstia que puja de la terra?

Aquesta bèstia que puja de la terra promou els interessos de la bèstia que sorgeix del mar, així com l'Esperit Sant no es va glorificar a si mateix sinó a Jesús (Joan 16:13, 14). A més, així com l'Esperit Sant va realitzar un poderós acte en fer baixar “foc” del cel (Fets 2:3), la bèstia que puja del mar realitza alguna cosa semblant (*veure* Apocalipsi 13:13).

“Finalment, la bèstia que sorgeix de la terra realitza una falsificació de la Pentecosta! Amb quin propòsit? Per demostrar-li al món que la falsa trinitat és el Déu veritable” (JON PAULIEN, *What the Bible Says About the End-Time*, pàg. 111).

Quins són els altres enganys dels darrers temps dels què hem d'estar previnguts i com podem ajudar els altres a reconèixer-los com enganys?

PER ESTUDIAR I MEDITAR: Reflexionem en les implicacions de la Teoria de l'Evolució en el context dels esdeveniments dels darrers dies, especialment pel que fa al paper del dissabte. Una de les raons per les quals Charles Darwin, el creador de la teoria, va promoure l'Evolució va ser que, en no comprendre el Gran Conflicte, va tenir dificultats per reconciliar el mal i el patiment amb la idea d'un Creador benivolent i amant. A causa d'aquest error, va buscar respostes en una altra direcció. Tampoc va ser coincidència que a mitjans i al final del segle XIX, quan Darwin estava revisant i reformulant la seva Teoria de l'Evolució, Déu va aixecar un moviment, l'Església Adventista del Setè Dia, que va contrarestar tot el que representava la teoria de Darwin. És interessant notar que l'Església Adventista del Setè Dia, els fonaments creacionistes de la qual es revelen en el seu nom, va començar a créixer i a expandir aproximadament al mateix temps que la teoria de Darwin.

Potser si Darwin hagués llegit i cregut aquestes poques línies d'Ellen G. White, el món podria haver-se salvat d'un dels errors més grans del pensament humà des del geocentrisme i la generació espontània: “Encara que la Terra estava marcida per la maledicció, la naturalesa havia de seguir sent el llibre de text de l'home. Ja no podia representar només bondat, perquè el mal era present a tot arreu i arruïnava la terra, el mar i l'aire amb el seu contacte contaminador. On abans havia estat escrit únicament el caràcter de Déu, el coneixement del bé, ara també estava escrit el caràcter de Satanàs, el coneixement del mal. L'home havia de rebre amonestacions de la natura, que ara revelava el coneixement del bé i del mal, referents als resultats del pecat” (*Ed 26*).

Doncs bé, Darwin va idear totes les seves especulacions evolutives sobre la base d'una falsa comprensió de la naturalesa, del caràcter de Déu i del món caigut en el qual vivim. Lamentablement, les implicacions de la seva teoria faran que molta gent caigui presa dels enganys de Satanàs, especialment en la crisi final.

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Per què tants cristians rebutgen la idea d'un Satanàs literal? Què ens mostre aquest enfocament sobre el perillós que és rebutjar la clara ensenyança de la Bíblia?
2. Què pots dir-li a una persona que, havent tingut una experiència propera a la mort, diu que aquesta experiència li demostra que sens dubte seguim vivint després de la mort?
3. Quina altra raó se t'acut de per què els que creuen en l'Evolució seran molt més susceptibles als enganys dels darrers dies?

RESUM: Les fal·làcies i els enganys de Satanàs sobre ell mateix, sobre Déu i sobre els éssers humans són mentides que hem d'exposar-les i denunciar-les per permetre que Déu ens protegeixi eficaçment.